

CANTIQ

VAR BUEZ SANT ISIDOR,

PATRON AL LABOURERIEN.

Var an ton ancien.

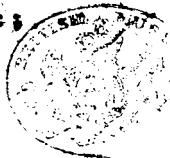
DRINDET santel, prosternet dirazoc'h d'an daonliq,
Me o ped da rei graçon d'o servicher indign,
Da gomposi eur c'hanliq en-gleaz hac en eour
Da Patron al Labourer, ar Zant bras ISIDOR.

C'hoant ha désir bras ameus, gant ar c'hraç a Zoue,
Da zisclery d'ar Vretonet an tenor e vue
Al lezh ma voe bet ganet, e gontre hac e vro,
E oberyou excelant, ive e vertuzious.

Mes, Majeste adorabl, Doue, Roue an Tron,
Tranquilisit va speret, ha tomit va c'halon,
Ma roit dia hoc'h assistaça ebars em antreptis,
N'oufen qet bea goassa, erve ma meus avis.

Honont ar g'êr gapital a Spagn hanvet Madri,
E devoe an avantach guechal da broduit
Ebars en e sobourzion eur rosen precias,
An Otrou Sant Isidor, mignon bras da Jesus.

Bars en creis ar baobrente ec'h antreas er bed,
Ha detreus ar baobrente e ressantas beptet;
E g'êrent voa rotarier, a vadou dibourve;

Mes leun oant a santeles hac a zoujanç Doue.

Representi a rejont, gant peb rejouissanç,
Ar rejeton admirabl en templ gzent dilijanç,
Ha var ar fons-badiant e visqas ar zê vèn,
Pehini neu deus souillet biscoas e nep moyen.

Isidor ê bet hanvet, balamour d'an henor
A zoug'e ar spagnolet d'eur zant all Isidor,
Escop bet e Seville pa voa var an douar,
Hac er fin eus e vue recompanset er gloar.

E dad a voa sourcius, e vam a voa ive
Da instrui Isidor el lezen hac er fe:
Carante hac union, exempl mat ha doctrin,
Eo a rê an ornament eus o bue divin.

Ah! pebes contantamant da un tad ha d'eur vam,
Cavet digant un Doue eur bug'el qen divlam!
Qen douç, qen obeissant, qen pur ha qen parfet,
Qen humbl, qen carantezus, qen docil, qen caret.

Pa deuas sqient deàn, ec'h ofras da Zoue
Ar faculteou santel demens a e ene,
E volonte, e speret, hac ive e vemoar,
Hac e vue en antier da bossedi ar gloar.

Ar sonjezonou frivol na gavent qet a blas
En speret Sant Isidor, dont a rê d'o bargas;
E galon oa siellet, na-elle mann antren
A g'ement a oa control d'ar fe ha d'al lezen.

Ar sansou eus an natur oa gantàn reglet mat.

Eus an enoriou mondeu ne rê qet a etat ;
 En ur g'ir, goell oa gantàn mil ha mil guech mervel,
 Evit dont da gometi james pec'het marvel.

Pa deuas gallout dezàn , hac én cresqet en oad ;
 E tilezas e famill , e has da labourat ;
 Evel ma oa ezoméc eus a vadou ar bed ,
 E renqas mont da gopra evit gonit e voued.

Evit gallout substanti ha beva e famill ,
 En em laqas da vevel en ti eun dijentil ,
 Dà di an otrou Vergas , eus ar g'ér a Vadri ,
 Den a galite huel , e has da servichi.

Ebars er broffession demeus a guir gristen
 Oa fidel ha ponctuel da viret al lezen :
 Ebars er broffession demeus a Labourer
 Oa fidel ha ponctuel da ober e zever.

Pel qent an de e save Isidor bep mintin ,
 Ha dirac ar grucifi prosternet d'an daoulin ,
 Gant eur barfetes ampar a gorf hac a galon
 E ré d'an Otrou-Doue peden hac orézon.

Hog'en dre eur jalousi d'e vestr yoe acuset
 A enep guir ha rêson gant e gamaraded
 Da vea lach , feneant , disourci , dibreder ,
 Ha na-rê bemde c'houlou nemet coll an amzer.

Toret é oll , emeze , o c'horf gant al labour ;
 Ne brise qet Isidor donet tam d'o zicour ,
 Nemet bea red-dired bemde d'an ilisou ,
 Hac ober e hipocrit , laret chapeledou.

Ar mestr evel ma clévas an acusatión,
 A laras gant garvente : Isidor, va mignon,
 Me ne meus qet o cajet da laérés an amzer;
 Raseq' besit fideloc'h eur vech all d'o tever.

Isidor a respontas gant eun drém gracios :
 En despit d'an oll yaliç eus an dud anvius,
 Me servicho da g'enta Jesus, Mab da Vari;
 Ennàn emä va fianç, va suport, va apui.

Eun deiz e c'has Isidor d'e labour diveat,
 E vestr hac e partia d'ê visita timat :
 Êruet tost d'ar mezoù, e velas daou æl guenn
 O cundui an arer bars en creis an dachen.

E vestr a laras neuse sêsisset gant eston :
 Foz ê, evel a velàn, an acusatión;
 Me voar dre experianç ê foz an oll glê mou
 Zo grêt din a Isidor abeurs ar goel-deodou.

Davantach c'hoas d'ar goude e vestr voe tourmantet
 Dre an nerz eus an domder er parc gant ar sec'het ;
 Mes Isidor en douar e c'harzou a blantas,
 Hac eno, dre c'hræc Doue, eur feunteun a savas.

Unan eus a vugale e vestr qer a varvas,
 Gant eur c'blevet violant, hac en ressuscitas :
 Qer bras voa e garante en andret ar beorien,
 Ma vultipli ar bara da rei an alusen.

Eun de pa yê d'ar vélin hac eur sac'had ganta,
 Dre eur scoulat morfontus e léras da scuilla

An anter eus e sac'had da rei d'al lapouset,
En eun andret en devoa en erc'h disoloet.

An dud pere voa gantàn a gommanç da c'hoarsin,
Da ober goab aheàn; mes Doue qent ar fin
A recompanç Isidor, a bê e garite,
Rac carg'et voe e sac'had deàn gant larg'ente.

Pa voe en oad avancet, vardro eun trégont vla,
E choasas evit pried Mari a Gabeza,
Eur grouadurez parfet hac a gare Doue,
Hac en deussàn servichet gant peb fidelite.

An ên a roas dêze erfin eur c'houadur
Carg'et a avantajou a goste an natur;
Mes ar maro diremet, dre ordrenanç Doue,
A greis ar fleur eus e oad en lamas digante.

Goude deced o bug'el, ar rest eus o bue,
E conclujont assambles miret ar chastete,
Ar yun, hac ar binijen, ar peoc'h, an orêson;
Voa nouritur o ene, plijadur o c'hañon.

Goude bea cunduet pell amzer assambles
Eur vue ireprochabl ha leun a zanteles,
Pried santel Isidor a rentas he ene
Entre daouarn er Verc'hes, ar Zent hac an Ætê.

Ebats en ompinion a Zantes e varyas,
Doue en e fersonach a rê miraclou bras,
Hac ar be en pehini voa e c'horf enterret,
A voe gant ar bebl christen a bep tu enoret.

Ouz an disposition, ar sêson; an amzer,
 Eus ar glo pe a sec'hor, en Spagn en e feder,
 Hac e toug'er en ezom er Processionou
 Gant dals demeus a brofit bepret he religou.

Allas ! setu Isidor e - unan dileset,
 Setu maro e vug'el, ha maro e bried ;
 Setu muntret e galon gant qeus ha gant anui,
 Tristidig'ez, huanad, glac'har ha melconi.

Elêc'h dont da hirvoudal ha da scuilla daërou,
 Evel ma zê ar c'hustum-bars et sort raneonchou,
 E souffr gant patiente e boan hac e angen,
 Hac o sellet an êvou e parlant evellen.

An arret so positif, eur vech ê ret mervel,
 Renta hor c'hont da Zoue, ar bed-màn dilezel.
 N'en domp qet deut assambles, na n'e dimp qet ive ;
 An eil christen a renqo lieua eg'ile.

Mab uniq an Eternel da g'enta a varvas
 Hep e veza meritet, guechal var al Lamgroas ;
 Biscoas aboc ar maro na pardonas da zen,
 Nac a dra sur ha certen na bardono biquen.

Hon amzer var an douar n'en dê mert un ure,
 A boan voar deut na renqer partiâ adare :
 N'en deus netra permanant, qement so a dremen
 Ebars en eur ber instant evel eur vog'eden.

Me ofr dêc'h, o va Jesus, va glac'har, va zourmant
 Bars er gloar hac en caor d'o Passion sanglan :

Setu me brema chomet, allas ! digompagnon,
Ennoc'h emañ va fianç, va c'honsolation.

C'houi so crouer d'an êvou ha crouer d'an douar,
Infini en majeste hac infini en gloar,
Mestr ha Roue absolu demeus ar firmamant,
Qement ira so en antier auzoc'h a aparchant.

Goude bea anduret bars enpat e vue
Cals a boan hac a fatiq, e plijas da Zoue
Erfin dont d'e retina eus ar bed trabuillus,
Eviñ bea en êvou da james evurus.

Er bla mil cant tri-ug'ent ha dec vla c'hoas gante,
Ebars en guir pesitant e rentas e ene,
Goude bea recevet e oll sacramanchou,
Exortet e vignonet, ha grêt e adieuou.

E goñf a voe enterret gant cals a velodi
Bars en bertet Sant Audrean er g'ær eus a Vadri.
Nombr bras a belerinet a deu ato bemde
Da implori e sicour, da visita e ve.

Eun daou-ug'ent vla goude enem aparissas
Da un Itron vertuos, ha dezi e laras :
Procurit d'am c'horf, Itron, eur plaç enoraploc'h,
Ha dirac ar Vajeste me'm ho sonj ac'hanoc'h.

An vtrou a Toledé gant nombr a véleyen,
Var ar plaç a zisqennas ar stol en e g'erc'hen.
Pa voe fouillet an andret ma voe bet enterrat,
E goñf hep corruption en antier voe cavet.

Qetment fleuren en antier a gresq er jardinou,
Pa deu an neve amzer gant o oll parfumou,
Ne roont qet assambles ur c'hoes qen excelant
Evel a rentas neuze ar c'horf demeure hon Zant.

Gant cals a zevotion ha cals a vodesti,
Voe bed a nos transportet da allis vras, Madri,
Bars en Chapel an Escop en Ilis Cathedral,
Elec'h ma toug'er drân eun enor special.

Ebars en dranslation eus e gorf precius,
Voe grêt un nombr infinit a fejou merveillus,
An oll gleyer o-unan da son a gommanças,
Da gals a dud afflijet ar ysc'het a roas,

Dre gontinuation e rê bemde, c'houlou
En andret e vignonet nombr bras a vuzudou,
D'armud, d'an dal, d'ar bouzar ha d'ar paour impotent
Ouz e bedi gant fianç e roc soulajamant.

An drouc-speret a glasqas un nos precipita
En finfond an abimour eun den devot deza,
Abalamour ma seve bars en pec'het marvel,
Ha ma voa par-conseqant d'e Zoue infidel.

Ar Zant o aparissa a deu da chasseal
An diaoul trist ha confus d'e brisoniou teval,
Ha gant eur voes a zouster a bedas e vignon
Da ober incessamant eur guir gôvession.

Ur fumeten afflijet seis vla gant ar c'hlevet,
Isabel voa he hanp ha Tellez lezhanvet,

O visita'r sepultur eus ar Zant glorius,
A recevas ar yec'het a drugare Jesus.

Sant Isidor o tonet d'en em aparissa
D'eun esclao eus an Turqi en errol o veva,
En inspiras da renonç, a gren d'e falz lezen,
Ma teuas da ambrassi hini ar gristenien.

Pêvar den clàn affijet gant clênvêr corporell,
Rentet en extremité en danjer da vervel,
O touch hepquen al' lien en devoa lienet
An Otrou Sant Isidor, o devoe ar yec'het.

Cessomp breman, va fluen, ha lezomp a goste
Ar rest eus e viraclou, rac cals so anezes:
Ma ve ret dem en antier donet d'o recita,
Na vemp qet prest er vech man da zont da finissa.

Nê qet eta ep rêson, nac ep bout meritet
E teuas ar Pab Gregoar a hano pempzecvet
Da laqat var cathalog ar zent all glorius,
An Otrou Sant Isidor, favori da Jesus.

Setu echu an histor demeus a e vue;
Imitomp oll anezi gant fe ha caranté:
Mar heulliomp e exemplou hac e vertuziou rar,
Eveomp oll evurus un de hep laqat mar.

Tosta aman, den impi, ha yen eus a galon,
Deus da scol Sant Isidor, disq ober orêson;
Gra dre imitation hep nos ha bep miatin,
Da exerciç a gristen humblamant d'an daoulin.

Tud superb, ha colerus, touërien da Zoue,
 Heullit douster Isidor hac e humilite:
 Pe sort profit oc'heus-u dious ho plasmou,
 Nac oc'h enoriou monden, nac oc'h oll bombansou?

Un habitud criminel a so ebars er vro,
 Da brofani allies ar Suliou, ar Gouëlio:
 Isidor o implije da servicha Doue,
 Oc'h exerci an euvrou demeus a biete.

C'houi, bugale dinatur en andret Mam ha Tad,
 Perac oc'h-u qen cruel, qen cri, ha qen ingrat?
 Isidor a voa docil bars en qever, e re,
 Ouz o zreti gant enor, respect ha carante.

Peg'enlies e pec'her siouas dre injustis,
 Dre anui, dre goutmandis, ha dre an avaris;
 Isidor a bratiqe ar vertuziou contrel,
 Hac a re d'ar viçou-màn bep moment ar brezel.

Eur re benac a laro : va foan so re galet
 Evit gallout observi ar yuniou commandet;
 Isidor o observe gant eur galon joayus,
 Nonobstant e fatigou ha labouriou grevus.

Yaouanqis, bezit modest ebars en ho tillat,
 Me o conjur da veva bepret herve ho stat;
 Isidor a voa contant eus e gordition,
 Ar gloar voa poeson deàn, ar bed-màn eur prison.

Ma carfe al Labourer bende var e labour
 Qemeret Sant Isidor evit e vezilour.

E c'hoeslemp ar vedisanç, ar c'homzou golûet,
Souden en guir charite ha purete chanjet.

Mes na veler er c'hontrel nemert ambition ;
Finesse, ha trompleres, ha pep sort trahison :
Ar bed-màn é hon idol, ar c'hig, an aerouant,
Ha na sonj qasi nicun ebars er jujamant.

En ân pa zàn da bourmen var bord ar meneyou,
Ne glévàn nemet disput dre oll bars er parcou,
Medisanç, tamaleres hac injuriou piqant,
Blasfemou, leoudouet, chansoniou insolant.

Setu aze ar motif, ar sujet, ar rêson,
A denn coler ha venjanç Doue Roue an Trou,
Hac a rent infructus ha vên an oll boanniou
A souffr al Labourerien bemde er c'hampagnou.

En eur dremen, selaouit eur g'elemdures,
Mar doujit ho conscianç hac ho silvidig'es,
Dilezit ho coal vue, ha pratiqit ar mat ;
Allas ! goude ar maro e vezot diveat.

Na gollit qet a gouraj, resistit constamant
Ouz an dentationou demeus an aerouant,
Supliit Sant Isidor da zont d'o proteji,
Hac e vezo hep doutanç dêc'h oll guir minichi.

En paros Pleudaniel, escopti a Dreg'er,
Bars en douar an Otrou ar Marqis Pelletier,
En eur Chapel dediet da Santes Helena,
Ema portret Isidôr, deut oll d'e vizita.

Bep Lun Fasq ar Pantecost, dre gonje hon Prelat,
 E rer eno ar menroar a Isidor hon tad,
 Na doutan qet na deuy ar bopl en affluang
 En deiz-se d'e saludi gant pep, sort reverang.

Eun nombr bras a viraclou a ra Doue dreizàn
 D'ar re a deu d'ar Chapel evit e visitàn;
 Rei a ra pep plijadur, ha consolation
 Da g'ement den en antier en ped a vir galon.

Un den ar principala eus a Pleudaniel,
 Tremen a ràn d'ar silanç hep donet d'e henvel,
 En devoe un accidant a greis e joaustet,
 Al lun Fasq ar Pantecost, ur bla so tremenet.

Var dro nao heur anter voe hep comz na qerzet,
 Ar bed oll en condaone hac ar vedecinet,
 Pa voe goestlet d'ar Chapel e commanças parlant,
 Ma recevas ar yec'het dre veritou ar Zant.

Ur bug'el bian hanvet Mazeau an Hegarat,
 Mab Ezuant, ha Fant Callec eus a Enes Briat,
 Enem veuas dre valheur en eur varazat dont,
 En gouelen divea, hep gallout caout sicour.

Pa voe entre he divrec'h gant he vam astennet,
 Qement den a voa presant en crede decedet;
 Mes Doue, hac Isidor o deus bet imploret,
 Hac o bug'el en instant a so resussitet.

Dre un destin malheurus, Tant ar Borgn a Dreg'er
 E deus laqet c'hoec'h bug'el, allas! bars en lumier,

Hep bea bet an enor da receo badiant,
Nonobstant he oll fatig, he fofan hac he zourmant.

Enem gavet é brazes na divar ar seizvet,
D'an Otrou Sant Isidor é bet enem voestlet,
Ha dre e brotection e qichen hor Jesus,
E deus bet eur guilioud hac a-so evurus.

Guillarm Janvier, habitant eus a Pleuveur-Gotter,
Var ar guele afflijet gant clénvet ha miser,
O vea en angoni, gant an oll condaonet,
Pa voe goestlet d'ar Chapel en devoe ar yec'het.

Eur bug'el a Penverit, impotant er qerset,
O visita Isidor a so bet goellaet;
Diag'ent na remue nemet var e flac'hou,
Neuse e yas e-unan hac o lesas eno.

Eur bug'el a Pleuvian, o chom bars en arvor,
Goelc'het gant dour vertuus feunteun Sant Isidor,
Eléc'h ma voa diag'ent notet ha daoubleg'et,
En deus, dre c'braç un Doue, recevet ar yec'het.

Un nombr bras a viraclou en deus c'hoas operet
Aboe ma zé er c'hanton gant ar bopl invoquet;
Ma ve ret o raonti oll en particulier,
E teufet da ramplissa nombr bras eus a baper.

Poent bras é demp finissa hep avanç davanteb,
Arretomp amàn brem, concluomp hon ouvrach,
Mar leqomp en pratiq ar pez on eus scrivet,
Eyezimp er Barades eun deiz oll cusunet.

Supliomp a vir galon hon Tad Sant Isidor,
 Da vea hon Avocad hac hor guir Protector,
 D'on presanti da Zoue en articl ar maro,
 Ha da c'honit ar victor var an oll diaoulou.

Dirijomp oll hon moeziou d'en pedi assambles
 Da apesi un Doue irritet qelliez,
 Da zivoal hon c'horf ato, da zivoal hon ene,
 Ha da veva direproch ar rest eus hor bue.

Deut eta, oll Vretonet, deut oll a bep canton,
 Deut da Zantes Helena da bedi hor Patron;
 Renit dean oc'h homach, oc'h honor, ho respet,
 Mar en pedit gant fianç e vezet sicouret.

Sant Isidor so ive en ilis Plouigno,
 Guir Batron ha guir Vignon Labourerien peb bro:
 Deut d'en pedi Bretonet, eus a greis ho calon,
 Hac o pezo gant Doue e Venediction.

F I N.

G U E R Z

VAR UR PLAC'H A VEPRISAS HE ZAD HAC HE MAM,

Var ton Guerz an Danserez.

CLÉVIT, côs ha yaouanq, selaouit, Bretones,
 Un exempl pitoyabl eus a eun Plac'h debordet,
 Pehini a veprise he Mam coulz hac he Zad,
 Doue e funissas en compagnunes vad.

He c'horf a voa galant, merc'h voa d'eul labourer,
 Ouspèn ma voa gloriùs, meurbet e voa fier;
 He zad eus e vicher a voa eur vigneron,
 A chome e qichen ar g'ær eus a Chalon.

Evel ma voa plac'h coant, balamour d'e g'enet,
 Eun den a galite en deus-hi euteujet,
 En d'oà nombr a vadou hac a binvidig'es,
 Ma voa re absolu p'oe laqet da vestres.

A ben c'hoec'h vla goude m'oa'r plac'h-ma eureujet,
 He zad ive he mam a voe paour bras rentet;
 Hac int sonjal o daou dont d'enem resôlvi
 Da vont da di ho merc'h en esper chom ganti.

Pa eureujont, en he zi o deus-i goulennet,
 O sonjal gant joa bras e vijent recevet,
 O tislêrya penos voaint he mam hac he zad,
 Ma teu o merc'h debordet ractal d'o scandalat.

Ar paour qès a dad, o clasq enem sicour,
 A dennas prest e dôq : bonjour, va merc'h, bonjour;
 He mam a zaillas pront evit e ambrassi,
 Mes boutet voe ganti ractal var leur an ti.

Sortiit, emeri, hac it prest alessé;
 Me ne meus qet a dud hac a ve qet paour-ze
 Mez ameus ganec'hu, fê e din-me clêvet.
 E vec'h din tad ha mam; mes n'o couzanvan qet.

Evel ma voa nos-du, e c'houlenjont loja,
 Balamour da Zoue, er c'braou da viana;

An ingrates neuse a ordrenas ober
O c'has eus he bisach pront da di he fermier.

Rei a ras en he zi fest ha bal an nosves,
En amzer ma edo he zad he mam ivez.
Er c'hraoù var ar c'holo gant naon en o c'halon,
Goude rei o danves d'e laqat da itron.

Mes Doue ne fell qet deñ e ve netra cuzet,
A bermet en nosves-mañ ma vije punisset:
Qeit a m'oa o tansal memes en creis an danç,
Gant he c'hompagnunez, e varv en o fresanç.

Setu aze ar fin eus ar plac'h ingrates,
Goude meprisout he zud. M'o ped, laqit eves a
Cals a ra vel omàn, rac bea zeus merc'het
N'o deus evit o zud nac henor na respect.

M'o ped a beurs Doue, oll bugale yaouanq,
D'o tadou, d'o mamou besit oboissant;
Doug'it henor dezo ha deuz d'o respecti,
Jesus ne vanqo qet dont d'o recompansi.

F I N.

E Montroulez, e ti LEDAN, e 1881